

Disposició final segona. Títol competencial.

El que estableix el capítol IX del títol V d'aquesta Llei es dicta a l'empara de la competència que correspon a l'Estat de conformitat amb l'article 149.1.6a i 8a, a l'ordenació dels registres i instruments públics, i legislació civil, amb les excepcions establertes per al dret civil autonòmic especial.

Disposició final tercera. Entrada en vigor.

U. Aquesta Llei entra en vigor el dia 1 de gener de 2002.

Dos. Les disposicions relatives al règim fiscal de l'entitat de dret públic Ports de l'Estat i de les autoritats portuàries són aplicables als períodes impositius el termini reglamentari de declaració dels quals finalitzi a partir de l'1 de gener de 2001.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin i facin complir aquesta Llei.

Madrid, 27 de desembre de 2001.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

24966 *LLEI 25/2001, de 27 de desembre, per la qual es prorroga la vigència del concert econòmic amb la Comunitat Autònoma del País Basc aprovat per la Llei 12/1981, de 13 de maig.* («BOE» 313, de 31-12-2001.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La disposició addicional primera de la Constitució espanyola empara i respecta els drets històrics dels territoris forals. L'Estatut d'autonomia per al País Basc, aprovat per la Llei orgànica 3/1979, de 18 de desembre, plasma i conforma la previsió constitucional en l'àmbit tributari i financer i estableix en l'article 41 que: «les relacions d'ordre tributari entre l'Estat i el País Basc es regulen mitjançant el sistema foral tradicional de concert econòmic o convenis»; a més, recull els principis i les bases del contingut del règim del concert.

La Constitució espanyola i l'Estatut d'autonomia per al País Basc garanteixen l'existència d'un règim de concert com a tret essencial de la foralitat. En aquest sentit l'existència i la continuïtat del concert en constitueixen l'expressió material. Garantir a tot hora les condicions d'existència i de continuïtat del concert i la seguretat plena sobre aquest concert és una exigència per a les institucions de l'Estat.

En compliment de les previsions constitucionals i estatutàries, la Llei 12/1981, de 13 de maig, va aprovar el concert econòmic amb la Comunitat Autònoma del País Basc, amb l'acord previ entre l'Administració de l'Estat i les representacions de l'Administració de la Comunitat Autònoma i dels Territoris Històrics.

Posteriorment, aquesta norma ha estat objecte de cinc modificacions, mitjançant la Llei 49/1985, de 27 de

desembre; la Llei 2/1990, de 8 de juny; la Llei 27/1990, de 26 de desembre; la Llei 11/1993, de 13 de desembre, i la Llei 38/1997, de 4 d'agost. Les lleis esmentades han tingut per objecte l'actualització, l'adaptació i la modificació del concert en cada moment. S'hi ha seguit el mateix procediment d'acord i aprovació per llei del concert mateix.

L'article primer del concert econòmic aprovat per la Llei 12/1981, de 13 de maig, assenyala que: «aquest concert econòmic acordat entre l'Estat i el País Basc, de conformitat amb el que disposa l'Estatut d'autonomia, s'estableix fins al dia trenta-u de desembre de l'any dos mil u», sense que es prevegi expressament la possibilitat de la seva continuïtat més enllà d'aquesta data.

Durant aquest any, les representacions de l'Administració de l'Estat i de les institucions del País Basc han anat exercint tasques d'anàlisi i valoració dels termes del nou concert econòmic aplicable a partir de l'u de gener de l'any dos mil dos. Aquestes tasques, que es poden demorar més enllà dels terminis establerts per tramitar i aprovar la norma abans de l'u de gener de l'any dos mil dos, no han de culminar sinó amb l'èxit d'un bon acord per a tots.

En aquestes circumstàncies, es considera adequat i oportú aprovar una norma amb rang de llei que propiciï la continuïtat del concert econòmic i reforci la seguretat jurídica de tots els espanyols. Amb aquesta finalitat l'article únic d'aquesta Llei estableix la continuïtat de la vigència del concert econòmic acordat, i aprovat per la Llei 12/1981, de 13 de desembre, i el manté temporalment, durant l'any dos mil dos, en tots els seus termes, fins a la data en què l'Estat i el País Basc assoleixin un acord d'aprovació d'un nou concert econòmic amb la Comunitat Autònoma del País Basc.

Article únic.

El concert econòmic amb la Comunitat Autònoma del País Basc aprovat per la Llei 12/1981, de 13 de maig, és aplicable en tots els seus termes durant l'any dos mil dos, fins que s'aprovi un nou concert econòmic amb la comunitat autònoma del País Basc.

Disposició final única.

Aquesta Llei entra en vigor l'u de gener de dos mil dos.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 27 de desembre de 2001.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

24967 *REIAL DECRET LLEI 16/2001, de 27 de desembre, de mesures per a l'establiment d'un sistema de jubilació gradual i flexible.* («BOE» 313, de 31-12-2001.)

En l'Acord per a la millora i el desenvolupament del sistema de protecció social, subscrit el 9 d'abril de 2001 pel Govern, la Confederació de Comissions Obreres, la Confederació Espanyola d'Organitzacions Empresariales i la Confederació Espanyola de la Petita i Mitjana Empresa, s'hi van incloure un conjunt de mesures en relació amb la flexibilitat de l'edat de jubilació, a fi de dotar-la dels caràcters de gradualitat i progressivitat.

Amb aquesta finalitat, es va considerar convenient modificar la regulació de la pensió de jubilació, en el

sentit que aquesta no impedeixi una presència social activa dels ciutadans, tenint en compte, al seu torn, que aquesta permanència repercuteix en l'autoestima del treballador, té efectes positius sobre el sistema de pensions i, de manera més general, presenta indubtables avantatges per al conjunt de la societat que, d'aquesta forma, pot aprofitar l'experiència i els coneixements dels treballadors de més edat.

Conseqüentment, amb l'objectiu d'aconseguir una permanència més gran en l'activitat, el Govern va quedar compromès per l'Acord esmentat a introduir les modificacions legals necessàries que possibilitessin l'adopció de les mesures següents.

En primer terme, la reforma de la regulació de la jubilació parcial, de manera que es possibiliti la compatibilitat entre la percepció d'una pensió de jubilació i l'exercici d'activitats laborals des del moment en què es comenci a percebre una pensió de la naturalesa esmentada a càrrec del sistema de la Seguretat Social.

En segon lloc, l'exoneració del pagament de cotitzacions socials, per contingències comunes, excepte pel que fa a la incapacitat temporal, corresponents als treballadors de seixanta-cinc anys o més, que acreditin 35 anys efectius de cotització i que decideixin voluntàriament la continuació o la reiniciació de l'activitat laboral.

Com a derivació d'ambdues mesures, es va acordar també la necessitat d'introduir altres modificacions que prevegin: la possibilitat d'accedir a les pensions d'incapacitat permanent, encara que el treballador tingui seixanta-cinc anys o més i compleixi les condicions d'accés a la pensió de jubilació, quan la causa originària de la incapacitat derivi d'un accident de treball o d'una malaltia professional; la no extinció del subsidi per desocupació per a més grans de 52 anys pel sol fet que el beneficiari assoleixi l'edat en què pugui tenir dret a una pensió de jubilació en la modalitat contributiva; i l'establiment, a efectes de càlcul de la quantia de les prestacions, de determinats límits a l'eventual creixement de la base de cotització a partir del compliment dels 65 anys d'edat.

I en tercer i últim lloc, la introducció de previsions que possibilitin que el percentatge aplicable a la base reguladora de la pensió de jubilació pugui superar el 100 per 100 respecte dels treballadors que romanguin en actiu més enllà dels seixanta-cinc anys d'edat i acreditin un mínim de trenta-cinc anys de cotització.

Al costat de l'assenyalat objectiu de propiciar una permanència en l'activitat del treballador, l'Acord esmentat també conté el propòsit de reformular les condicions d'accés a la jubilació anticipada, de manera que, d'una banda, es mantingui en la seva regulació actual l'accés, per aplicació de dret transitori, a la jubilació a partir dels 60 anys i, d'altra, puguin accedir a la jubilació anticipada, a partir dels 61 anys, els treballadors afiliats a la Seguretat Social posteriorment a l'1 de gener de 1967, sempre que reuneixin determinats requisits, com ara un període mínim de cotització de 30 anys, involuntarietat en la cessació, inscripció com a aturat per un termini d'almenys sis mesos i inclusió al camp d'aplicació de determinats règims del sistema de la Seguretat Social. En un i altre dels dos casos enunciats, cal equiparar els coeficients reductors aplicables per raó de l'avançament de l'edat de jubilació.

Així mateix, en el cas d'extinció de contractes de treball derivats d'un expedient de regulació d'ocupació, promogut per empreses que no estiguin incloses en un procediment concursal, es va acordar que aquell ha de comportar l'obligació d'abonar les quotes destinades a finançar un conveni especial amb la Tresoreria General i fins a l'edat de seixanta-cinc anys, i el cost del qual l'han de suportar empresaris i treballadors.

Finalment, com una manifestació més del foment de l'ocupació i per incentivar el no accés a la jubilació en

edats anticipades, va ser assumit també en el mateix Acord l'establiment d'un nou règim de bonificacions o reduccions graduals, que poden arribar a assolir fins al cent per cent, de l'aportació empresarial en la cotització a la Seguretat Social per contingències comunes.

En virtut d'això, amb l'objectiu de posar en pràctica els compromisos assumits pel Govern en l'Acord esmentat i amb la finalitat de permetre l'efectivitat immediata del conjunt de mesures necessàries per a aquesta finalitat, respecte a alguna de les quals l'Acord mateix comprometia com a data d'efectes la d'1 de gener de 2002, en ús de l'autorització continguda en l'article 86 de la Constitució, a proposta del ministre de Treball i Afers Socials, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 27 de desembre de 2001,

DISPOSO:

Article 1. *Jubilació flexible.*

S'afegeix un paràgraf segon a l'apartat 1 de l'article 165 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«Això no obstant, les persones que accedeixin a la jubilació poden compatibilitzar la percepció de la pensió amb una feina a temps parcial en els termes que reglamentàriament s'estableixin. Durant la situació esmentada, es minora la percepció de la pensió en proporció inversa a la reducció aplicable a la jornada de treball del pensionista en relació amb la d'un treballador a temps complet comparable.»

Article 2. *Jubilació parcial.*

S'introdueix un nou apartat 4 a l'article 166 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, amb la redacció següent:

«4. El règim jurídic de la jubilació parcial a què es refereixen els apartats anteriors és el que reglamentàriament s'estableixi.»

Article 3. *Extensió de la jubilació anticipada a treballadors que no tinguessin la condició de mutualista laboral l'1 de gener de 1967.*

S'afegeix un nou apartat 3 a l'article 161 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes que s'indiquen, i els actuals apartats 3, 4 i 5 passen a constituir els apartats 4, 5 i 6.

«3. Poden accedir a la jubilació anticipada, a partir dels 61 anys, els treballadors que compleixin els requisits següents:

a) Estar inscrits a les oficines d'ocupació, com a demandants de feina, durant un termini, com a mínim, de 6 mesos immediatament anteriors a la data de sol·licitud de la jubilació.

b) Acreditar un període mínim de cotització efectiva de 30 anys, sense que, a aquests efectes, es tingui en compte la part proporcional per pagues extraordinàries.

c) Que la cessació en la feina, com a conseqüència de l'extinció del contracte de treball, no s'hagi produït per causa imputable a la lliure voluntat del treballador. A aquests efectes, s'entén per lliure voluntat del treballador la inequívoca manifestació de voluntat de qui, podent continuar la

seva relació laboral i no existint raó objectiva que la impedeixi, decideix posar-hi fi.

En els casos d'accés a la jubilació anticipada a què es refereix aquest apartat, la pensió és objecte de reducció mitjançant l'aplicació, per cada any o fracció d'any que, en el moment del fet causant, falti al treballador per complir els 65 anys, dels coeficients següents:

- Amb 30 anys de cotització acreditats: 8%.
- Entre 31 i 34 anys de cotització acreditats: 7,5%.
- Entre 35 i 37 anys de cotització acreditats: 7%.
- Entre 38 i 39 anys de cotització acreditats: 6,5%.
- Amb 40 o més anys de cotització acreditats: 6%.

Article 4. Reducció dels coeficients reductors en casos de jubilació anticipada.

1. Es modifica el paràgraf segon de la norma segona de l'apartat primer de la disposició transitòria tercera del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, que queda redactat en els termes següents:

«En els casos de treballadors que, complint els requisits assenyalats a l'apartat anterior, i acreditant més de 30 anys de cotització, sol·licitin la jubilació anticipada derivada de la cessació en la feina com a conseqüència de l'extinció del contracte de treball en virtut de causa no imputable a la lliure voluntat del treballador, el percentatge de reducció de la quantia de la pensió a què es refereix el paràgraf anterior és, en funció dels anys de cotització acreditats, el següent:

- Entre 31 i 34 anys acreditats de cotització: 7,5%.
- Entre 35 i 37 anys acreditats de cotització: 7%.
- Entre 38 i 39 anys acreditats de cotització: 6,5%.
- Amb 40 i més anys acreditats de cotització: 6%.

A aquests efectes, s'entén per lliure voluntat del treballador la inequívoca manifestació de voluntat de qui podent continuar la seva relació laboral i no existint raó objectiva que la impedeixi, decideixi posar-hi fi.»

2. En els casos d'accés a la jubilació anticipada en el règim especial de treballadors del mar, en els termes que preveu la disposició transitòria tercera del Reglament general del règim especial esmentat, aprovat pel Decret 1867/1970, quan s'acreditin 38 anys de cotització o més, són aplicables els coeficients reductors de la pensió de jubilació, continguts en la norma segona de l'apartat primer de la disposició transitòria tercera de la Llei general de la Seguretat Social, en la redacció donada per aquest Reial decret llei.

Article 5. Subsidi per desocupació per a treballadors majors de 52 anys.

Es dona una nova redacció a l'apartat 3 de l'article 216 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents.

«3. En el cas que preveu l'apartat 1.3 de l'article anterior, el subsidi s'estén, com a màxim, fins que el treballador assoleixi l'edat ordinària que s'exigeixi en cada cas per a la causació del dret a la pensió de jubilació.»

Article 6. Obligatorietat de finançar conveni especial en determinats expedients de regulació d'ocupació.

S'addiciona un nou apartat 15 a l'article 51 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat

pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, amb la redacció següent:

«15. Quan es tracti d'expedients de regulació d'ocupació d'empreses no incloses en procediment cursual que incloguin treballadors amb 55 anys d'edat o més que no tinguessin la condició de mutualistes l'1 de gener de 1967, hi ha l'obligació d'abonar les quotes destinades al finançament d'un conveni especial respecte dels treballadors anteriorment assenyalats en els termes que preveu la Llei general de la Seguretat Social.»

Article 7. Règim jurídic del conveni especial que cal subscriure en determinats expedients de regulació d'ocupació.

S'afegeix una nova disposició addicional, la trenta-unena, al text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, amb el text següent:

«Disposició addicional trenta-unena. Règim jurídic del conveni especial que cal subscriure en determinats expedients de regulació d'ocupació.

1. Al conveni especial al qual es refereix l'apartat 15 de l'article 51 del text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, les cotitzacions inclouen el període comprès entre la data en la qual es produeixi la cessació en la feina o, si s'escau, en què se cessi l'obligació de cotitzar per extinció de la prestació per desocupació contributiva, i la data en què el treballador compleixi els 65 anys, en els termes que estableixen els apartats següents.

2. A aquest efecte, les quotes es determinen aplicant a la mitjana de les bases de cotització del treballador en els últims sis mesos de feina cotitzada el tipus de cotització que preveu la normativa reguladora del conveni especial. De la quantitat resultant es dedueix la cotització, a càrrec de l'Institut Nacional d'Ocupació, corresponent al període en què el treballador pugui tenir dret a percebre el subsidi de desocupació, i es calcula en funció de la base i el tipus aplicable en la data de subscripció del conveni especial.

Fins a la data en què el treballador compleixi l'edat de 61 anys, les cotitzacions són a càrrec de l'empresari i s'ingressen en la Tresoreria General de la Seguretat Social, bé d'una sola vegada, dins del mes següent al de la notificació per part del servei comú esmentat de la quantitat per ingressar, bé de manera fraccionada garantint l'import pendent mitjançant aval solidari o a través de la substitució de l'empresari en el compliment de l'obligació per part d'una entitat financera o asseguradora, amb el consentiment previ de la Tresoreria General de la Seguretat Social, en els termes que estableixi el Ministeri de Treball i Afers Socials.

A partir de la data en què el treballador compleixi l'edat de 61 anys, les aportacions al conveni especial són obligatòries i a càrrec exclusiu del treballador, i s'han d'ingressar, en els termes que preveu la normativa reguladora del conveni especial, fins al compliment de l'edat de 65 anys o fins a la data en què, si s'escau, accedeixi a la pensió de jubilació anticipada.

3. En els casos de mort del treballador, de reconeixement d'una pensió d'incapacitat permanent o de realització d'activitats en virtut de les quals s'efectuïn cotitzacions al sistema de Seguretat Social, es reintegren a l'empresari, amb la regularització anual prèvia i en els termes que reglamentàriament s'estableixin, les quotes que, si s'es-

cau, s'han ingressat pel conveni especial corresponents al període posterior a la data en què tingui lloc la mort o el reconeixement de la pensió, així com les coincidents per la realització de les activitats abans esmentades fins a la quantia de les quotes corresponents a aquestes últimes.

4. En el que no preveuen les normes precedents, aquest conveni especial es regeix pel que disposen les normes reglamentàries sobre el conveni especial en el sistema de la Seguretat Social.»

Article 8. Possibilitat d'accés a la pensió d'incapacitat permanent derivada de contingències professionals complerts 65 anys d'edat.

Es modifica el paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 138 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, que queda redactat en els termes següents:

«No es reconeix el dret a les prestacions d'incapacitat permanent, derivada de contingències comunes quan el beneficiari, en la data del fet causant, tingui l'edat que preveu l'apartat 1.a) de l'article 161 d'aquesta Llei i compleixi els requisits per accedir a la pensió de jubilació en el sistema de la Seguretat Social.»

Article 9. Quantia de la pensió d'incapacitat permanent derivada de contingències comunes respecte dels qui no reuneixen els requisits per accedir a la pensió de jubilació.

S'inclou un nou apartat 5 a l'article 139 del text refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes que s'indiquen, i l'actual apartat 5 passa a constituir l'apartat 6.

«5. En els casos en què el treballador, amb 65 anys o més, accedeixi a la pensió d'incapacitat permanent, derivada de contingències comunes, per no ser-li d'aplicació el que estableix el paràgraf segon, apartat 1, de l'article 138, la quantia de la pensió d'incapacitat permanent és equivalent al resultat d'aplicar a la corresponent base reguladora el percentatge que correspongui al període mínim de cotització que estigui establert, en cada moment, per accedir a la pensió de jubilació.»

Article 10. Quantia de la pensió per a treballadors de 65 anys o més.

Es modifica l'article 163 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«Article 163. *Quantia de la pensió.*

1. La quantia de la pensió de jubilació, en la seva modalitat contributiva, es determina aplicant a la base reguladora, calculada de conformitat amb el que disposa l'article precedent, els percentatges següents:

Pels primers quinze anys cotitzats: el 50 per 100.

Per cada any adicional de cotització, comprès entre el setzè i el vint-i-cinquè, ambdós inclosos: el 3 per 100.

Per cada any adicional de cotització, a partir del vint-i-sisè: el 2 per 100, sense que el percentatge aplicable a la base reguladora superi el 100 per 100, excepte en el cas a què es refereix l'apartat següent.

2. Quan s'accedeixi a la pensió de jubilació a una edat superior als 65 anys, el percentatge aplicable a la respectiva base reguladora és el resultat de sumar al 100 per 100 un 2 per 100 adicional per cada any complet que, en la data del fet causant de la pensió, s'hagi cotitzat des del compliment dels 65 anys, sempre que en aquell moment l'interessat tingui acreditats 35 anys de cotització. En un altre cas, el percentatge adicional indicat s'aplica, complerts els 65 anys, des de la data en què s'hagi acreditat el període de cotització esmentat.»

Article 11. Exoneració de quotes de Seguretat Social respecte dels treballadors per compte d'altri amb 65 anys o més.

1. S'afegeix un nou article 112 bis al text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«Article 112 Bis. *Cotització amb 65 anys o més.*

1. Els empresaris i els treballadors queden exempts de cotitzar a la Seguretat Social per contingències comunes, excepte per incapacitat temporal derivada d'aquestes, respecte dels treballadors per compte aliè o assimilats amb contractes de treball de caràcter indefinit, en els quals concorrin les circumstàncies de tenir fets 65 anys o més d'edat i acreditar 35 anys o més de cotització efectiva a la Seguretat Social, sense que es computin a aquests efectes les parts proporcionals de pagues extraordinàries.

2. Si en complir 65 anys d'edat el treballador no té cotitzats 35 anys, l'exempció a què es refereix l'apartat anterior és aplicable a partir de la data en què s'acreditin els 35 anys de cotització efectiva.

3. Les exempcions que estableix aquest article no són aplicables a les aportacions relatives a treballadors i assimilats que prestin els seus serveis a les administracions públiques o als organismes públics que regula el títol III de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.»

2. Es modifica el títol i s'afegeix un apartat 3 a la disposició adicional vint-i-unena del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«Disposició adicional vint-i-unena. *Cotització i recaptació de les aportacions al Fons de garantia salarial i per a formació professional. Exempció en les aportacions de recaptació conjunta amb les quotes de Seguretat Social.*

3. L'exoneració de la cotització que preveu l'article 112.bis d'aquesta Llei també comprèn les aportacions per desocupació, Fons de garantia salarial i formació professional.»

Article 12. Càlcul de la base reguladora en casos d'exoneració de quotes de Seguretat Social per als treballadors amb 65 anys o més.

S'afegeix un nou apartat 6 a l'article 162 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«6. Pels períodes d'activitat en què no s'hagin efectuat cotitzacions per contingències comunes, en els termes que preveu l'article 112.bis, a efectes de determinar la base reguladora de les prestacions

excloses de cotització, les bases de cotització corresponents a les mensualitats de cada exercici econòmic, exemptes de cotització, no poden ser superiors al resultat d'incrementar la mitjana de les bases de cotització de l'any natural immediatament anterior en el percentatge de variació mitjana coneguda de l'IPC l'últim any indicat.»

Article 13. Exoneració de quotes de Seguretat Social respecte dels treballadors per compte propi amb 65 anys o més.

S'afegeix una nova disposició addicional, la trenta-dosena, al text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, amb el text següent:

«Disposició addicional trenta-dosena. *Exoneració de quotes respecte dels treballadors per compte propi amb 65 anys o més.*

1. Els treballadors inclosos al camp d'aplicació del règim especial de treballadors per compte propi o autònoms queden exempts de cotitzar a la Seguretat Social, excepte per incapacitat temporal, en el cas de tenir complerts 65 anys d'edat o més i acreditar 35 anys o més de cotització efectiva a la Seguretat Social, sense que es computin a aquests efectes les parts proporcionals de pagues extraordinàries. Si en complir 65 anys d'edat el treballador no reuneix els requisits exigits, l'exempció esmentada és aplicable a partir de la data en què s'acreditin aquests requisits.

2. Pels períodes d'activitat en què el treballador no hagi efectuat cotitzacions, en els termes que preveu l'apartat anterior, a efectes de determinar la base reguladora de les prestacions excloses de cotització, les bases de cotització corresponents a les mensualitats de cada exercici econòmic, exemptes de cotització, són equivalents al resultat d'incrementar la mitjana de les bases de cotització de l'any natural immediatament anterior en el percentatge de variació mitjana coneguda de l'IPC l'últim any indicat.»

Article 14. Bonificació de quotes de Seguretat Social per als treballadors amb 60 anys o més.

S'afegeix un nou apartat tres a la disposició addicional quarta de la Llei 24/2001, de 27 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, en els termes següents:

«Tres. 1. Els contractes de treball de caràcter indefinit, subscrits amb treballadors de 60 anys d'edat o més i amb una antiguitat a l'empresa de 5 anys o més, donen dret a una bonificació del 50 per 100 de l'aportació empresarial en la cotització a la Seguretat Social per contingències comunes, excepte per incapacitat temporal derivada d'aquestes, sobre les quotes meritades a partir de l'1 de gener de l'any 2002, i la bonificació esmentada s'incrementa en un 10 per 100 a cada exercici fins a assolir un màxim del 100 per 100.

2. Si en complir 60 anys d'edat el treballador no té una antiguitat a l'empresa de 5 anys, la bonificació a què es refereix l'apartat anterior és aplicable a partir de la data en què s'assoleixi aquesta antiguitat.

3. Les bonificacions en les cotitzacions que preveuen els apartats anteriors són compatibles amb les bonificacions establertes amb caràcter general als programes de foment de l'ocupació i són a càrrec de l'Institut Nacional d'Ocupació, sense que

en cap cas la suma de les bonificacions aplicables pugui superar el 100 per 100, sense perjudici, si s'escau, del que disposa l'article 112 bis del text refós de la Llei general de la Seguretat Social.

4. Les bonificacions que estableix aquest apartat no són aplicables a les aportacions empresarials relatives a treballadors i assimilats que prestin els seus serveis a les administracions públiques o als organismes públics que regula el títol III de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.»

Disposició transitòria única. Expedients de regulació d'ocupació iniciats abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

El que preveu l'article 6 d'aquest Reial decret llei només és aplicable en relació amb els expedients de regulació d'ocupació el procediment dels quals s'iniciï a partir de l'1 de gener de 2002.

Disposició final primera. Aplicació a règims especials.

1. S'inclou un nou apartat 3 en la disposició addicional vuitena del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, amb la redacció següent:

«3. El que preveu l'apartat 3 de l'article 161 és aplicable als treballadors per compte d'altri inclosos en els règims especials de la mineria del carbó i de treballadors del mar.»

2. L'actual apartat 3 de la disposició addicional vuitena de la Llei general de la Seguretat Social passa a constituir l'apartat 4 amb la redacció següent:

«4. El que preveuen els articles 112 bis, 134, 135, 162.6 i 166 és aplicable, si s'escau, als treballadors per compte d'altri dels règims especials. Així mateix, el que disposen els articles 134, 135 i 166 és aplicable als treballadors per compte propi inclosos en els règims especials de treballadors del mar, agrari i de treballadors autònoms, en els termes i les condicions que s'estableixin reglamentàriament.»

3. Queda derogat l'actual apartat 4 de la disposició addicional vuitena de la Llei general de la Seguretat Social.

Disposició final segona. Disposicions d'aplicació i desplegament.

S'autoritza el Govern per dictar les disposicions que siguin necessàries per aplicar i desplegar aquest Reial decret llei.

Disposició final tercera. Entrada en vigor.

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'1 de gener de 2002.

Madrid, 27 de desembre de 2001.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ